

Návrh na novelizáciu InfoZákona v otázkach PDV

§ 4

(8) Právami duševného vlastníctva, ktoré patria orgánu verejnej moci sa rozumejú práva chránené podľa osobitných predpisov, ktorých majiteľom, držiteľom výhradnej licencie alebo vykonávateľom práv v pozícií zamestnávateľa, je povinná osoba podľa § 2 odsek 1 tohto zákona.

Poznámky

Definícia sa zakotvuje pre účely § 11, kde sa zavádza sťaženie odmietnutia súhlasu pre tieto práva duševného vlastníctva (PDV). Tiež pre účely § 6. Pre účely iba tohto ustanovenia sa orgánom verejnej moci rozumie povinná osoba podľa § 2 ods. 1. Pozri viac nižšie.

§ 6

(4) Povinné osoby môžu informácie podľa predchádzajúcich odsekov zverejniť aj ďalšími spôsobmi. Okrem informácií podľa predchádzajúcich odsekov môže povinná osoba zverejniť aj ďalšie informácie. Informácie sprístupnené povinnou osobou podľa tohto zákona možno voľne zverejňovať a šíriť, pričom žiadateľ je povinný označovať povinnú osobu, ktorá informácie sprístupnila pri ďalšom použití informácií. V prípade ak ide o informácie, ku ktorým sa viažu práva duševného vlastníctva nepatriace orgánom verejnej moci, možno ich šíriť len za podmienok stanovených osobitnými predpismi na ochranu práv duševného vlastníctva.

Poznámky

Táto časť je v podstate len preformulovaním doteraz zrejmeého. Ustanovenie však zároveň bude slúžiť aj ako podklad pre udelenie prípadne potrebnej licencie pokiaľ ide o tie PDV, ktoré patria orgánu verejnej moci (§ 4), aby sa náhodov nestalo, že šírenie bude štát prostredníctvom práv duševného vlastníctva obmedzovať. Ustanovenie § 6 sa nevzťahuje na PDV, ktoré nepatria orgánu verejnej moci, keďže pri týchto objektoch ochrany, ak vôbec dôjde sprístupneniu (pozri § 11), tak povinná osoba nemôže udeľovať len tak akúkoľvek licenciu. Tento režim zdôrazňuje § 6 posledná veta.

§ 10

Ochrana obchodného tajomstva

(1) Informácie povinná osoba nesprístupní ak by sprístupnením došlo k neprimeranému zásahu práva k obchodnému tajomstvu, ibaže osoba oprávnená udeliť súhlas na takéto sprístupnenie súhlas už udelila alebo následne na výzvu udelí. Povinná osoba vyzve oprávnenú osobu najneskôr do dvoch pracovných dní odo dňa obdržania žiadosti. Ak odpoveď dotknutej osoby nie je doručená v lehote stanovenej povinnou osobou vo výzve pričom, táto lehota nesmie byť kratšia ako 4 dni odo dňa jej doručenia, predpokladá sa, že so sprístupnením informácie nesúhlasí.

Poznámky

Zavádza sa flexibilita v podobe „neprimeraného zásahu“, keďže nie každé sprístupnenie musí automaticky byť zakázané. Verejný záujem (o sprístupnenie informácií) môže prevážiť nad záujmom na ochranu obchodného tajomstva (ochranu majetku) v konkrétnom prípade. Pozri nižšie.

§ 11

Ďalšie obmedzenia prístupu k informáciám

(1) Povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak c) by sprístupnením došlo k neprimeranému zásahu do práva duševného vlastníctva, ibaže osoba oprávnená udeliť súhlas na takéto sprístupnenie súhlas už udelila alebo následne na výzvu udelí. Povinná osoba vyzve oprávnenú osobu najneskôr do dvoch pracovných dní odo dňa obdržania žiadosti. Ak právo duševného vlastníctva patrí orgánu verejnej moci, odmietnuť udelenie súhlasu možno len vo výnimočných odôvodnených prípadoch. Ak odpoveď dotknutej osoby nie je doručená v lehote stanovenej povinnou osobou vo výzve pričom, táto lehota nesmie byť kratšia ako 4 dni odo dňa jej doručenia, predpokladá sa, že so sprístupnením informácie nesúhlasí. Ak povinná osoba takto odmietne sprístupnenie informácie z dôvodu ochrany Autorským zákonom, musí žiadateľa poučiť o možnosti fyzického vzhliadnutia informácie.

Poznámky

Ustanovenie zavádza dva režimy:

- a) režim PDV, ktoré patria orgánu verejnej moci (§ 4) a
- b) režim PDV, ktoré nepatria orgánu verejnej moci (§ 4).

Prvý režim zavádza ako pravidlo povinnosť orgánu verejnej moci sprístupniť informácie. Poskytuje však stále možnosť orgánu verejnej moci „výnimočných odôvodnených prípadoch“ poskytnutie informácií odmietnuť. Orgán verejnej moci tak musí výnimočný

prípady vždy zdôvodniť. Táto úvaha je samozrejme preskúmateľná súdom. Ustanovenie je reakciou na prax, kedy sú napríklad autorské práva zneužívané na obchádzanie autorského zákona (napr. orgán ako vykonávateľ práv sám odmietne sebe udeliť súhlas na sprístupnenie informácie). Ak povinná osoba odmietne udeliť súhlas z dôvodu existencie týchto výnimočných dôvodov, sprístupnenie by sa v zásade malo považovať za neprimeraný zásah na účely prvej vety. Nie je však vylúčený ani taký prípad, že dotknutý orgán verejnej moci neudelí súhlas dovoľávajúci sa výnimočného prípadu, no povinná osoba vybavujúca žiadosť vyhodnotí, že záujem verejnosti má aj tak prevážiť, a preto informácie napriek nesúhlasu tohto orgánu sprístupní, keďže má zato, že zásah do práv duševného vlastníctva je primeraný.

Druhý režim zavádza flexibilitu rovnako ako pri obchodnom tajomstve. Informácie sa v tomto prípade nesprístupnia ak by mohlo dôjsť k „neprimeraného zásahu“ do práva PDV, ktoré nepatrí orgánu verejnej moci. Tento režim by pritom mal byť ťažiskovým, keďže § 11 ods. 1 písm. c) by malo predovšetkým chrániť PDV tretích osôb, nie orgánov verejnej moci. Pojem orgánu verejnej moci je precizovaný priamo v definícii (§ 4 ods. 8), kde sa limituje len na povinné osoby podľa § 2 ods. 1. Keďže ide o užší pojem než povinná osoba, PDV, ktoré patria inej povinnej osobe ako orgánu verejnej moci, sa budú sprístupňovať v tomto režime. To zodpovedá tomu, že tieto ostatné povinné osoby často krát môžu mať viac dôvodov k zneprístupneniu informácií, keďže napríklad vykonávajú podnikateľskú činnosť.

Spojenie „súhlas už udelila“ poukazuje na to, že orgán verejnej moci môže mať už pred obdržaním žiadosti potrebný súhlas v rámci získanej licenčnej zmluvy. V takomto prípade nie je potrebné získavať súhlas znovu.

Neprimeranosť umožňuje ústavnoprávnu flexibilitu. Právo na prístup k informáciám môže prevážiť nad ochranou majetku (práva duševného vlastníctva) v konkrétnom prípade. Zákon by mal umožňovať a tiež explicitne prikazovať zvažovanie týchto protichodných záujmov a nemal by situáciu riešiť jednostranným zvýhodnením ochrany majetku.

Treba povedať, že hoci sa ustanovenie týka PDV ako takých, § 11 je najviac otázkou autorského práva, a len výnimočne sa bude týkať ohrozenia skorého zverejnenia prihlášky o patent, dizajn alebo úžitkový vzor a pod.

Aj v prípade ak dôjde k zneprístupneniu informácií z dôvodu niektorej z ochrán poskytovaných Autorským zákonom (autorské dielo, neautorská databáza a pod.), povinná osoba musí poučiť žiadateľa o možnosti fyzického nahliadnutia do spisu. Takéto sprístupnenie totiž nie je použitím diela, takže nemôže byť ani obmedzené Autorským zákonom (pozri napríklad VG Frankfurt a.M.: rozhodnutie 23.01.2008 - 7 E 3280/06)